

DOEN WE NOG WEL NORMAAL?

KENNISKAART 2

We leven in een samenleving waarin veel mensen bezig zijn met individuele ontwikkeling. Echter, zijn er verschillende tekens die erop wijzen dat we in het systeem doorgeslagen zijn met behandelen en oplossen. Als tegengeluid horen we veel "we moeten meer normaliseren en de-medicaliseren" om ons heen. Maar hoe kijken jongeren, ouders en jeugdhulpverleners hier nu zelf tegenaan? Wat betekent dit voor hen? En wat kunnen we van hen leren als het gaat om het bereiken van deze doelstelling?

Met deze kenniskaart maken van we kennis vanuit jongeren/ouders/hulpverleners beschikbaar die gebruikt kan worden bij het realiseren van beleidsdoelstellingen op lokaal, regionaal en nationaal niveau (de Jeugdwet, het transformatieplan van de RSJ, gemeentelijk beleid). In de uitvoering van dit onderzoek hebben we gebruik gemaakt van de methode design thinking waarin de onderzoeksgroep vanaf het begin betrokken is en in alle fasen van het onderzoek meedoet en meedenkt.

We hebben tot dusver **9** bijeenkomsten gehad.

In totaal waren er **222** mensen aanwezig bij de bijeenkomsten.

Er zijn **67** unieke deelnemers in dit project betrokken.

WELKE PLEK HEEFT HET DENKEN OVER 'NORMAAL' I.R.T. HET VRAGEN VAN HULP EN ONDERSTEUNING?

WANNEER VRAAG JIJ OM HULP?

Als we de deelnemers vragen wanneer ze om hulp vragen als ze ergens meezitten, bijvoorbeeld thuis, op school of het werk, krijgen we hele wisselende antwoorden. De één zegt: "Eigenlijk gelijk al. Ik maak het altijd bespreekbaar". Terwijl een heel aantal anderen zeggen: "Ik pas na veel te lang [ik] zou het eigenlijk eerder moeten doen". We zien het meest dat mensen het eerst zelf proberen op te lossen en hulp zoeken als ze er zelf niet uitkomen.

"Als ik mijn verhaal kwijt zou willen of zelf niet meer een oplossing zou kunnen zien"

"Op werk vraag ik sneller om hulp, want dat vind ik professioneel; samen leren en zo samen verder komen"

BIJ WIE VRAAG JIJ OM HULP?

Als mensen uit zichzelf om hulp vragen als ze ergens mee zitten doen ze dat vaak bij vrienden (83,9%), ouders/verzorgers (74,2%), school (35,5%) en als vierde aan hulpverlening (25,8%).

WAAROM VRAAG JIJ NIET OM HULP?

Voor de meesten zijn er ook veel redenen om niet om hulp te vragen. Zo geeft één deelnemer aan dat voor hem/haar hulp vragen voelt als falen en hij/zij het heel moedig vindt als anderen dat wel durven. Schaamte, angst en het alleen willen oplossen zijn veel genoemde redenen om anderen niet te vragen om hulp.

"[Ik wil] anderen niet tot last (...) zijn. Iedereen heeft het al druk genoeg"

#NORMALISEREN

DOEN WE NOG WEL NORMAAL?

KENNISKAART 2

Hoe denken de deelnemers dat we de steeds nauwere definitie van normaal weer kunnen oprekken?

We hebben in verschillende contexten met deelnemers gesproken over hoe we meer kunnen normaliseren en meer dingen "normaal" kunnen maken. Met de reacties uit deze verschillende gesprekken geven we een beeld van hoe we volgens de deelnemers (jongeren, ouders en jeugdhulpverleners) de nauwere definitie van normaal weer kunnen oprekken.

Door meer naar elkaar te luisteren.

Door er voor elkaar te zijn.

Door het gesprek met elkaar aan te gaan als je ergens tegen aan loopt.

Door te accepteren dat het gewoon is om bijzonder te zijn.

Door meer bewustwording te creëren over normaliseren.

Door minder te be- en veroordelen.

Door meer begrip voor elkaar te hebben.

Door je gesteund te voelen door jouw netwerk.

IMPACT

In dezelfde gesprekken waarin we hebben gesproken over het oprekken van de definitie "normaal" hebben we met de deelnemers besproken hoe we dat gaan bereiken. Zo zijn wij gaan kijken naar het maken van impact en waar, bij wie, waarmee en hoe we het beste impact kunnen maken op de maatschappelijke debatten over normaal en normaliseren. Deelnemers hebben antwoord gegeven op deze vragen met het idee dat we hier ook zelf mee aan de slag gaan. Samen willen wij impact maken door te normaliseren.

WAAR:

- School
- Werk
- Social media

BIJ WIE:

- Familie
- Collega's
- Docenten

"Je zou een vak op school moeten krijgen om jezelf te leren kennen. Eerst jezelf leren begrijpen voor je naar de ander kijkt of voor de ander gaat zorgen."

WAARMEE:

- Filmpje
- Podacst
- Voorlichting
- Gesprekken

HOE

- Ervaringen delen
- Een Slogan
- Training aan kinderen
- Zelfreflectie

"Het gaat ook om bewustwording over wat je wel en niet normaal vindt. Die bewustwording creëer je door te zenden maar ook interactief bezig te gaan."

#NORMALISEREN

